

Rahwa näitemängud Nr. 139.

Dr. Kure kõnetund

Naljamäng uhes waatuses

Dr. A. Reich'i järele F. R.

Hind 30 kop.

Kirjastaja H. Leoke, Wiljandis

Rahwa näitemängud Nr. 139.

Dr. Kure kõnetund

Naljamäng ühes waatuses

Dr. A. Reich'i järelle F. R.

Kirjastaja H. Loeke, Wiljandis

Selle näidendi igakordseks etendamiseks tuleb kirjastajalt luba küsida. Mängimise luba hind on: ühes 8 raamatuga 3 rbl., ilma raamatuteta 2 rbl.

Ilma kirjastaja lubata on mängimine keelatud.

Kirjastaja aadress: Феллинъ, Лифл.

S. Leohe.

Wiljandis 1910.

Trükitud A. Beet'i trükikojas.

Osalisted :

Dr. Kurg.

Kaupmehe proua Born.

Emma, tema tütar.

Pääsuke, teener

Kanni, toatüdruk

Sattelmann.

Hampelmann.

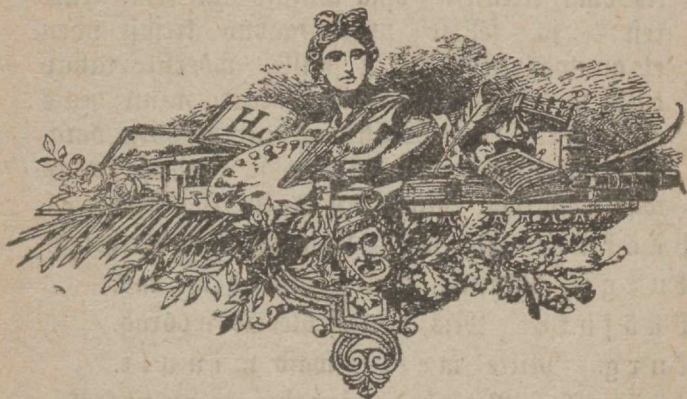
Apteegi õpipois.

} Kure juures.

Näitetocht: Dr. Rure kõnetuba.

Sihne sissesääde: kirjutuse laud, mõned toolid
jne. Seina pääl pildid.

Esimene etteaste.

Kurg. Pärast Pääsuke.

K u r g (reisilülitonnas, lahtine kiri käes): Oh jeda
wõitu ja õnne! Mina olen kõige õnnelikum
inimene ilmas. Ütelgu weel keegi, et õnnelapsi
maa peal ei ole, waadake, mina olen üks neist.
Minu fenine elutee on otse õnneteen olnud.
Kõik lähed minu käes torda. Alles 30 aastat
wana, aga juba ilmatuulus arst. Ja nüüd
muretsheb minu õnnelumal, et mina, kui õn-
nelik arst, ka õnnelikuks inimeseks saaksin.
Oma wäljamaa reisil sain ma wana rikka
kaupmehe Borniga tuttawaks. Minu õnneks
jõi wanaherra raskesti haigeks — mina peast-
sin tema elu, tegin teda jälle terweks, tema
tänuksul meelel polnud enam piiri — ta rää-

tis oma rikkusest, oma ainsast õitsewast tütre-
rest — ja sellest praegusaadud kirjast näen
et auutvääriline herra mulle wõerfile tahab
tulla ja oma tütre, muidugi teada minu heaks
meeleks, ligi tuua. Noh, ma pean muidugi oma
wõerastele ja õnnele lähemasse raudtee jaama
wastu sõitma. Muud midagi kui edasi! (Kõlistab)

P ä ä s u t e (astub sisse): Teie soow, tohtriherra?

R u r g: Pääsute, mulle tulewad wõerad.

P ä ä s u t e: Mis, meile tulewad wõerad.

R u r g: Mitte meile, waid minule.

P ä ä s u t e: No jah; teie ja mina, see on ju totku-
meie.

R u r g: No wot kus lollus! Ma ütlen sulle weel
lord, et ma siin „meie,“ mis sul alati suus
on, enam kuulda ei taha. Minu haigetele üt-
led sina ikka: „meie tahame teile head rohtu
anda, meie ostame teie haigust parandada,“
ja seal juures teed sa siis omale targa ahwi
näo — kes on siis õieti tohter, kas sina, wõi
mina?

P ä ä s u t e: Siis teie wist feda weel täiesti ei tea.

R u r g: Kuidas nii?

P ä ä s u t e: Noh, teie küsite ju alles minu käest.

R u r g: Ah, feda ei jõua mina enam wälja kannata-
tada. See inimene on minu ainsam õnnetus.
Tema peaju on just kui sipelga pesa, täis
edewaid ja lolla wiguritükka. Juba tuhat
lorda tahtsin ma teda äraajada.

P ä ä s u t e: Sest ei tule ju midagi wälja, tohtri-herra. Kui teie esimest korda ähwardasite, siis uskusin ma teid, aga nüüd tuhandama torra juures wõin ma naerda, tühjadel ähwardustel ei ole enam mõju.

A u r g (Biliab wiha ja naeru tagasi hoida, wiimaks pool naljakalt.): Häbemata, lurjus!

P ä ä s u t e (Miiama.): No jah, nüüd häbemata, et ma teile kõik südametähe pealt wälja ütlen. Kui arstile ka enam tõtt ei tohi rääkida, kellele siis weel?! Waadake, teie hakkate naerma, teie hoiate kõigest jõust naeru tagasi. Hahhaha!

A u r g (Sunnitud tõsidusega.): Ma ei taha mitte naerda.

P ä ä s u t e: Tahes, ehk tahmata, teie peate naerma.

A u r g: Sa lähed wiimaks liiga kaugemale oma rumalusega, seda ei wõi ma mitte kauem kannatada.

P ä ä s u t e: Ja kui teie seda teiselt saaks muuta. Ja oma wahel ütelda, tohtri herra, ma ei saa mitte aru, mispärast teie seda muuta tahate. Waadake, tohtri herra, kui ma näituselt teie koer oleksin, kes oma alalise sabaliputamisega teie aega wiidab, siis oleks mul tuline õigus olema teie sülle ronida ja teid armastuse pärast natukene hammustada ja lastuda. Seda ei saaks teie tõeste mitte häbemata rumaluseks nimetama. Et mina aga kahjuks mitte teie

koer ei ole, waid teie alandlik teener, kes koera truudusega teie üksikut elu katjub lõbustada, siis olen mina „häbemata,“ „pealetükkim,“ „loff.“ Oh, tohtri herra, teie ei tunne minu õrna, armastajat südant sugugi, (Nunnjude,) südant, mis turwastuse pärast lõhki kipub minema.

Kurg: Pääsuke, sina oled see kõige suurem selm ilmas, kes ial kahe jala peal on jooksnud.

Pääsuke (Ästistelt wäga rõõmjasti): Selm! Oh, ei tohtri herra, teie annate mulle wäga palju auu, te' teete wiist natuke nalja.

Kurg: Noh, ja oled ikka mu wano truu teener. Niitaua, kui ja oma hulle tükk ainult minu naha peal teed, tahan ma ühe filma kinni pigistada, aga katju lord wõeraste ees ennaft niitaugele unustada — ma ütlen sulle, siis ajan ma sind kus seda ja teist.

Pääsuke: Wõeraste ees, tohtri herra? Mis teil meelde tuleb? Ei, niitaua kui Nanni weel siin on...

Kurg: Jah, Nanni, Nanni on niisamasugune narrifanikas kui sinagi. (Kõrwale) Oh häda, häda. Miks peab minu teenijateks just katš niisugust pudrupead olema?!

Pääsuke (Käsi ringutades ja üles waadates): Jah, mitspäraft, oh häda!

Kurg: Ometi peab see asi muudetud saama. Kus Nanni on? (hüüab) Nanni!

Pääsuke (hüüab): Kuule, ae, Nanni!

Teine etteaste :
Endised. Nanni.

Nanni (Astub sisse): Mis tohtriherrad käsitavad?

Kurg: Ma hülüdsin sind, Nanni, sest Pääsute-
tefega ei saa enam mõistlikku sõnagi rääkida.

Nanni: Kas tohtriherra arwab, et asi selle-
läbi paraneb?

Kurg: Rahjuks ei näita see nii olevat. Ometi
tahan ma nüüd sinuga natukene tõsi juttu
ajada.

Nanni: Andke andeks, tohtri herra, et ma teid
segan. Aga enne kui teie edasi räägite — on
teil siis tõesti kindel nõu minuga tõsi juttu
ajada? Waadake, tohtriherra, teie olete tark,
koolitatud mees, ja tahate minuga, ühe
noore, wallatu tütarlapsjega, tõsi juttu ajada.
Ma pean üttelema, tohtriherra, et ma sellest
fugugi aru ei saa.

Kurg: Ah, see ajab päris hinge täis.

Nanni: Ja, see ajab hinge täis. (Nuttes)
Niisuguse peenikese haritud targa mehe suust
niisugusid sõnu kuulda. (Botab taskurätiku ja nutab)
Ah, ma ei wõi feda enam wälja kannatada.

Pääsute (Niisama nuttes.): Ei, meie ei wõi
feda enam wälja kannatada.

Pääsute ja Nanni: Ei!

Kurg: Jah, see on see äraneetud poisimehe
elu! (Käib edasi ja tagasi. Nanni ja Pääsute käitwad

tema järel.) Aga, nii kui öeldud, asi peab muu-
detud saama ja veel täna.

P ä ä s u t e: Jah, veel täna.

R u r g: Minu tööpöld läheb päew päewalt
suuremaks. Ma pean kord ka naesewõtmise
peale mõtlema. —

N a n n i: Päris õige, tohtriherra, ma olen
Pääsufesega selle asja üle juba ammugi rää-
kinud. Meil ei ole selle vastu midagi.

P ä ä s u t e: Ühhidalt, see on meie kindel mõte,
teile ilusat noort prouat otfida.

N a n n i: Ja meie loodame, et teie kui
mõistlik mees meie nõu kuulda wõtate ja
meie walituga rahul olete.

R u r g: Teie nõu kuulda wõtta. No, nüüd
on hull wäljas! Selleks ei ole mul teid
sugugi tarwis. Teie abi ega nõu ei ole
mulle waja, ma tarwitsen ainult peale hakata.

N a n n i: Ja muidugi, aga ikka ainult meie
loaga.

P ä ä s u t e: Sa heldekene, kui preili mõist-
lik inimene ja pealegi veel ilus ja rikas on,
siis poleks ju meil midagi selle vastu olema.

R u r g: Asi läheb kord korralt ikka hullemaks.
Mis teil pähe tuleb. (Räega üle otfaesije li-
bistades.) Ma arwan, lollus on külge haka-
nud. Selle asjale peab kord lõpp tulema.
(Kurjasti.) Wait! Mitte enam vastu rää-
kida! Nüüd tahan mina, kui teie kästija,

rääkida. Kasige tööle! Seadke tuad korda, meile tulewad wõerad.

P ä ä s u t e (Nanni tema selja taga, pahaselt.): Hea küll, tohtri herra.

K u r g: Kasige minema, niikauaks kui ma teid jälle kutsun.

P ä ä s u t e ja **N a n n i**: Hea küll, tohtri herra.

N a n n i (taja P ä ä s u t e seie.): Tema arwab, nagu oleks temal fiin midagi kästida olema (Mõlemad ära.)

Kolmas etteaste.

K u r g (üffi).

K u r g: No, see ajab päris mõistuse segamine. Mispäraft olen mina siis sellega rahul. Aga kust wõtan ma siis jälle kats niifugust us-
tawat teenrit? Kas aga minu tulewane teinepool nende rumalustega rahul peaks olema. Kui need kats kergatjit minu wõeraste ees oma lolla tükka teewad, mis saaks siis minu äi ja kallikene ütleva ja minu majapidamisest arwama. Ma pean neile seda weel kord meeldetuletama ja neid lollpäid kõwasti selle eest hoiatama. — Siin on üks pudel hääd weini, mida mina oma wõeraste piduliseks wastuwõtmiseks olen muretšenud. (Paneb pudeli laua peale.) Ega P ä ä s u t e ometi oma nalja niikaugele ei peaks ajama, et ta teda maitsema hakkab. Tänini ei ole ta seda

ialgi teinud, aga ega ettevaatus paha ole. (Kirjutab ühe jedeli.) — Soo, siin seisab nüüd kolm korda; kihwt, kihwt, kihwt, ja peale selle weel furnupealuu ja kolm risti selle kõrwal. (Kinnitab jedeli pudeli külgi.) Maitsemise eest saab ta ennast nüüd küll wist hoidma. (Kõlistab.)

Heljas etteaste.

Kurg. Pääsuke. Nanni.

(Pääsuke ja Nanni astuwad sisse, sügawaste kumardades.)

Kurg: Jätke nüüd oma rumalad tükid sootumaks järele. Kui kumbgi teist minu oodatud wõeraste ees oma lollusi julgetis teha, sellel löikan ma oma juure tohtri nuaga mõlemad kõrwad ära. Saite aru? (Pääsukene katsub ja püüab oma kõrwu näha saada. Mõlemad kumardawad ja pilgutawad salaja silmi.) Ja sellega on siis ta teie lollustele minu majas lõpp. Saite aru? (Pääsuke ja Nanni kumardawad. Keerab uuri üles.)

Neg on käes, ma pean minema. (Tahab minna.)

Pääsuke ja Nanni: Oodate, tohtri herra.

Kurg (Pöörab ümber): Mis on?

Nanni: Tohtri herra läheb wälja? Ei see ei lähe, et teie ära lähete.

Kurg (Wihajelt): Ei lähe?! Miks siis mitte?

Pääsuke: Teie kõnetund on warsti käes, mil haiged siia karjakaupa kokku tulewad.

Kurg: Täna on asi sellega otsas, peawad homme tulema. Jumalaga! (Kuttu ära)

Wiies ettenste.

Pääsuke. Nanni.

P ä ä s u k e: No, tema käib oma haigetega täna küll heasti ümber, aga ega meie selle eest ei vastuta.

N a n n i: So, tema on ära, ja nüüd oleme meie peremehed.

P ä ä s u k e: Ah, ta on üks pagana hea herra. Uju mind Nanni, ainult nõndanimetatud „Decorumi“ pärast sõimab ta meid mõnikord, ma arwan, jalajas rõõmustab ta meie narri tükkide üle.

N a n n i: „Decorum?!“ Mis asi see on?

P ä ä s u k e: Jme küll, et fina kui naisterahwas seda weel ei tea. „Decorum“ on näituseks, kui kellegi käest, keda heameelega uksest wälja wisata tahetakse, wiisakalt küsitakse: „Kas ilm wäljas jalutamiseks mitte küllalt ilus ei ole? „Decorum“ on jällegi näituseks: Kui mul sulle maksta on, omal aga punast krossi taskus ei ole, wiisakalt finult küsin: kas sa mulle mitte sajalist wahetada ei wõi? „Decorum“ on kui elatanud neiule armastuse salmisid pühendakse. „Decorum“ on . . .

N a n n i (Wahela.): Millest fina isegi aru ei saa.

P ä ä s u k e: See ei ole õige. Ma ei ole sulle weel ialgi ütelnud, et sa üks edew ahwinägu oled. See on ka „Decorum.“

N a n n i : Ja kui ma sulle selle hea mõtte eest filmad peast wälja kratsin, siis on see ka „Decorum.“

P ä ä s u k e : Jätame nüüd ometi ükskord need wastastitufused waidlused järele. (Meelitades.) Kas tead, Nanni, meie oleme ju kats õige imelenat inimest. Kas pole õige?

N a n n i : Koh, sina lähed ikka korda, aga mina—

P ä ä s u k e : Ah jäta niisugused jutud. Aga üks asi on tõesti imelik.

N a n n i : Ometi mitte sinus? Sinus pole mina ialgi midagi kentsakalt leidnud.

P ä ä s u k e : Ei, ei, see imelik asi on meil ühtlane, nimelt, et meie kats ühesugust õrna hingetust tänini weel selle hea mõtte peale pole tulnud, teineteist natukenegi armastama hakata.

N a n n i : Ah, kaunis ilus mõte. Wist see ainus hull tükk, mida meie läbiteinud ei ole. Koh, selle asja ajame koge joonde. Armasta mind!

P ä ä s u k e : Aga, Nanni!

N a n n i (Kõwemalt): Jah, armasta mind!

P ä ä s u k e : Aga narrike, see ei lähe ju nii ruttu.

N a n n i (Salga wastu maad lüües ja kästides): Armasta mind, kui mitte sina, siis kõige wähemalt sinu filmad.

P ä ä s u k e (Waguvalt): Mitte nii pirtsakalt.

N a n n i : Mits siis mitte. Mina kui üks hari-
mata liht teenija tüdruk ütlen sulle otsekohhe wäl-
ja: armasta mind, kergats! Usamalt mõtlen
ma muidugi kui mõni teine.

P ä ä s u k e (Tõhijelt kindluslega): Kergats! Kergats ma
ei ole. Julge päralt on kõik maailm. Jah, ma
tahan sind armastada, makstu see kas wõi
minu pea kõige kõrwadega, aga meist saab wist
küll üks kentsakas paar, kats ühesugust hullu
koos. (Annab Nannile tätt).

N a n n i : Soo, walmis! Aga nüüd pean ma küll
natukeseks ajaks tööle minema. (Wistab käega
ühe musu) Jumalaga! Jällenagemiseni, Pääsu-
teste Pääsuke!

Kuues etteaste.

Pääsuke (üksi.)

P ä ä s u k e : Soo, nüüd olen ma siis kõrwuni ar-
mastuse sees, ehk õigem ütelda, hulluks läinud.
Kas ma mitte paremini poleks teinud, kui ma
oma filmad oleks wälja lastnud kratsida.
Nanni paneb tähele ja wõtab mind alati sõ-
nast kinni. Ma ei tea mitte, mis see on, aga
mul käiwad korraga külma wärinad üle ihu.
Aga—mispärast wõtab siis tohter naist? Kui
tema wõib, siis wõin mina ka. Mina olen
nüüd juba wiis aastat tema teenistuses —
mis tema ostab, ostan mina ka. Tema tohtri
tarfufe olen mina juba ammugi ära wahti-

nud. Ei olegi nii raske, kui inimesed usuvad. Üks koolitamata talumats, kes oma wiis meelt kokku wõtab, wõib niisamati inimesi ärakihwitada, kui kõigetargem tohter. Kuidas ma aga enesest tohtri walmis saan? Katsume korrats järele! (Wõtab Kure öökune ja jääb äkitielt mõtlema) Pääsuke, Pääsuke, fina oled jälle oma hullu tempude otša peal. Ah, mõtle asja, ma olen ju iseenesega nelja silma all. Edasi! Katsum felle „tohtri“ õige selga ajada. (Baneb tohtri öökune selga ja öömütši pähe) Soo, waatame, kas weel midagi näppu puutub. (Süütab pika warrega piibu põlema, käib uhkelt edasi tagast) Ma tunnen ennast korraga põhjatu targa olevat, üsna omajuguste keskel. (Wistab ennast johwale) Aga kus mu kohwi niikauaks peats jääma? (Kõlissatab ja hüüab) Pääsuke, Pääsuke! Kus ta kurwaim ometi niikaua peats olema? Pääsuke! (Mõtleb järele) Hahaha! Küll on hull! Ma hatkan ju isegi uskuma, et ma tõesti tohter Kurg olen.

Seitsmes etteaste.

Pääsuke. Nanni.

N a n n i (Smestades ja naerdes): Mis see tähendab? Pääsuke, mis sul aru on?

P ä ä s u k e: Minatark tüdrukuplika! Sinul peab aukartust minu wastu olema, nüüd olen mina Dr. Kurg.

N a n n i (Naerdes): Mis? Sina tahad Dr. Kurg olla?

P ä ä s u t e: Mis siis? Pääsute eht Kurg, mõlemad linnud, ainult teine sort. Pole sugugi nii raske tohter olla! — Kui sagedaste on tohter ütelnud: tohter ei tea mitte midagi; waata nii palju tean mina kah.

N a n n i: Pääsute, ma tahaks heameelega näha saada, kuidas see tohtri amet sinu käes korda läheb. Ma naeraks ennast tõesti pool surnuks.

P ä ä s u t e: Surnuks naerda?!

N a n n i: Hea küll, jeda võime meie kohe järele katsuda. Mina tulen nüüd sinu juurde, kui salanõuniku v. Sattenbergi haige proua. Istu waguasti! Kohe hakkame peale. (Wana naisterahwa healega) Tere hommikut, herra doktor!

P ä ä s u t e: Tere hommikut, kõigesti auustatud proua, millega on mul auu teid teenida?

N a n n i: Ah, kallid tohtri herra. [Rõhatab]

P ä ä s u t e [Ühe kaugelseiswa tooli peale näidates]: Kas teie ei taha mitte istuda, wanamoor?

N a n n i (Rõrwale.): Wanamoor! Jäme lobasuu! (Rõwasti.) Kõigeauwõärilisem teadusmees! Minu wiimane abi, minu wiimane lootuse laew. Ainult teie mõistate ühe naisterahwaga ümber käia.

P ä ä s u t e (Rõrwale.): Wana fondi koorem! (Rõwasti.) Mis teil siis wiga on?

N a n n i: Matine peawalu, liig rutuline werejooks. (Matab tale käe.)

P ä ä s u t e [Sohwa pealt, wõtab kae kõrwa juurde] ja kuulab.]: Were jooks on korralik. Wõtke kuus korda päewas üks tasfitäis lõngaeli püsirohuga jisse.

N a n n i: Ja minu nõrkus! Wärinad!

P ä ä s u t e: Wanaduse nõrkus.

N a n n i: Wanaduse nõrkus? (Tasa.) Küll on hull! (Rõwasti.) Teie olete üks harimata inimene.

P ä ä s u t e: Wäga auulik proua, ega ma wõi nooremaks teha, kui teie olete.

N a n n i (Tõuseb üles, naljata uhkusega.): Seda ei pea ka teie mitte tegema, tohtri herra. Teie peate mind wanemaks tegema.

P ä ä s u t e: Auulik proua, mina, mina. —

N a n n i (Soomuliku häälega.): Kas näed nüüd, fina jääb juba kinni.

P ä ä s u t e (Bahajelt.): Mõni asi fiis. Sa tead ju, et selle wana prouaga meie herra ialgi walmis ei saa.

N a n n i: Hea küll, wõtame kergema katse. Mina olen noor naisterahwas, ja nimelt noor edew leff Aurora Schmachten. (Edewa naesterahwa moodi.) Guten Tag, Herr Doctor!

P ä ä s u t e: Guten Tag, ich, mein, mein . . .

N a n n i [Ähwardades.]: Sa jääb jälle kinni oma jaksja keelega.

P ä ä s u t e: Noh, sellega ei saa fina ka kauge- male. Hea küll, Gesti keeli — armuline proua, millega on mul au teid teenida? (Istub sohwa peale

ja tõmbab ühe tooli üsna sohwa ligi) Olge nõnda head, istuge!

N a n n i (Istub.): Herra doctor, teie olete ainukene arst ilma, keda üks naesterahvas usaldada võib.

P ä ä s u k e: Olge nõnda head ja usaldage kõit südamet pealt.

N a n n i: Kõige kallim ja kuulsam tohter, aidake, peastke mind! Hirmus tange peavalu!

P ä ä s u k e: Ka peavalu?

N a n n i (Kõrwale.): Kentsakas mees! (Kõvasti.) Kas teie ei taha mitte minu werejooksu katsuda? (Sirutab talle käe.)

P ä ä s u k e: Ah ja, olge nõnda head (Katsub tema kätt ja loeb.) Üks, kaks, kolm . . . (Kuni 39.)

N a n n i: Herra doctor, teie ei loe õieti, mis tahate teie kolmekümne üheksaga ütelda?

P ä ä s u k e: Soo, nüüd ma tean, mis haigus teil on. Meie, tohtrid, nimetame seda haigust: apethese. Ma annan teile nõu mehele minna.

N a n n i: Roh, wõtke siis mind enesele naeseks.

P ä ä s u k e [Tõuseb püsti, toredalt.]: Armuline proua, meie, tohtrid, kirjutame küll rohu, ei wõta teda aga mitte jisse.

N a n n i [Segajelt.]: Herra doktor —...

P ä ä s u k e [Roomuliku healega.]: Waata Nanni, ja jääb ju oma jutuga ka kinni. Soo, nüüd oleme tassa. (Endise healega.) Aga minul tuleb veel roh-

tem himu tohtrit edasi mängida. Kell on juba kolm. Dr. Kure kõnetund algab. (Kästides.) Nanni, tee koja uks lahti.

N a n n i [Ähwardades.]: Aga, Pääfuke?!

P ä ä f u k e [Kindlalt.]: Tee koja uks lahti, Doktor Kure kõnetund algab peale.

N a n n i: See oli meie endi ketskel. Aga võeraste ees, kas ja ei mäleta, mis tohter ütles?

P ä ä f u k e: Ah, võtaks pagan, mina olen nüüd lord juba heas joones.

N a n n i: Mina oma vastutamise peale ei võta midagi. Kui ja just tahad, vastuta ise oma nahaga. (Kätega plaksutades.) Hahhaha! Küll sealt saab aga wist nalja.

P ä ä f u k e: Sa võid ukse taga kuulata, mine.

N a n n i [Läheb wälja, tuleb aga jälle tagasi]: Kas võib nüüd juba tohtri herra jutule saada?

P ä ä f u k e: Jah, kohe. Dase haiged sisse tulla!

N a n n i [Läheb käsa plaksutades ja naerdes wälja]

Kaheksas ettenste.

Pääfuke. Sattelmann.

P ä ä f u k e [Kiideid korraldades]: Soo, nüüd läheb lugu lahti. Meie võime ka kõnetundi pidada. [Koputatakse] Sisse!

S a t t e l m a n n: Teie alandlik teener, auustatud tohtri herra, minu käsi käib ikka weel nii halwasti.

P ä ä s u k e : Kelle süü see on? Kuidas lihtsad, nõnda läheb.

S a t t e l m a n n : Urge pange pahaks, auustatud tohtri herrad, olen püüdnud küll mõistlikult elada, aga terwis ei parane sugugi. Pihad walutawad, kondid on haiged.

P ä ä s u k e : Siis peate endid rohkem wäljas liigutama.

S a t t e l m a n n [Imestades]: Rohkem liigutama?! Tule Jumal appi, weel rohkem liigutama. Ma olen juba 20 aastat kirjakandja.

P ä ä s u k e : Wõi nii, siis peate natuke puhkama.

S a t t e l m a n n [Röömjaste]: Päris õige, auustatud tohtri herra, puhata tahaks ma küll.

P ä ä s u k e : Ja mina tahaks ka puhata (Mäitab käega ukse poole.)

S a t t e l m a n n : Urge pange pahaks auustatud tohtri herra, aga ma paluksin teilt ometi rohufedelit.

P ä ä s u k e : Rohufedelit? Hm! ja, peate kohe saama. Hm, hm, — lõnga õli kolm teelusika täit, lambi õli niisama palju, kimpust kaks loodi, püsfirohtu kolm laengut, wiis fibulat — — — Dr. Kurg. Soo, siin ta on. (Annab jedeli kätte.)

S a t t e l m a n n : Suur tänu, aga olge head, lubage küsida, kas ma pean selle rohu jisse õeruma wõi jooma.

P ä ä s u t e : Ta tuleb õige koguni siisje neelata. Aga teie võite teda ka juua.

S a t t e l m a n n : Wist teega juua.

P ä ä s u t e : Jah, võite ka teed teha.

S a t t e l m a n n (Wõtab juure rahakoti taskust ja ulatab Pääsutele raha.)

P ä ä s u t e (Uhtelt tagasilükates.): Makste väljas Nanni kätte.

S a t t e l m a n n (Kumardab mitu korda sügawasti ja läheb ära.)

P ä ä s u t e : Juba läks. Hakatus oli tore.

N a n n i (Tormab paberiraha käes hoides ja naerdes siisje): See on ju väga kasulik nali.

P ä ä s u t e : Ole wait! Sina rikud muidu terve lõnetunni ära. Kasi välja oma koha peale. (Nanni läheb ära).

P ä ä s u t e : Soo, nüüd võib nummer teine tulla. (Koputatakse) Siisje!

Üheksas etteaste.

Pääsute ja Sampelmann.

(Nanni taga nufasjalaja kuulatades)

S a m p e l m a n n (Tuleb ühe jala pealt teise peale hüppates tuppa): Teie armuline teener, kõrgesti auustatud tohtri herro. See pole tõesti mitte unenägu. On mul tõesti wiimaks see õnn ojaaks saanud ilma kuulust tohtert kurge näha saada.

P ä ä s u t e : Jah, mina olen see.

S a m p e l m a n n (ümber karates): Waadate, tohtriherra, kuidas mina rõõmupäraselt tantsin, et ma teid ometi wiimaks üles olen leidnud. (wõtab tormilikt tema kaelast finni).

P ä ä s u k e (Rõwale): See mees näitab weel hullem olevat kui mina. (Rõwasti) Kui teie nüüd korrats jelle õnne osalisset olete saanud, siis ärge hüpate enam tuba mööda, waid ütelge lühidalt, mis teie õige tahate.

S a m p e l m a n n (Õhtab raskesti, istub meeleärabelikt tooli peale, haleda healega): Ah, tohtriherra, mina olen see kõige wiletsam ja kahetsjemise wäärilistem inimene maa peal.

P ä ä s u k e: Näete tõesti wäga wilets wälja, aga mis teil siis wiga on?

S a m p e l m a n n: Tohtri herra mina olen rikas mees, aga oma poole — ei, terwe oma waranduse annats mina teile, kui teie mind aitats.

P ä ä s u k e: Teie warandust? Jaa, teie warandust wõib aidada. Mis ma pean siis tegema?

S a m p e l m a n n (Näitab oma parema jala peale): Teie peate mulle jelle jala ära lõikama.

P ä ä s u k e: Selle jala ära lõikama?! Inimese laps, teie kargate ju ümber, nagu mõni kwi-tantšija — teie jalg on ju täitsa terwe. Aga fiin ülewal, (käega otfaette näidates) waata fiin ei ole mitte kõik korras.

Hampelmann: Võigake minu jalg alt ära.

Pääfuke: Mis sel jalal siis wiga on?

Hampelmann: Pole midagi wiga, aga mina tahaks, et tal wiga oleks.

Pääfuke: Kuulge, teie olete —

Hampelmann: Hull! Ah, ärge rääkige midagi, mötelge mis teie tahate, aga wõtke mu jalg ära.

Pääfuke: Seda ma ei tee.

Hampelmann (Istuli wälja wõttes ja Pääfukele peale sihtides): Omb kumb, kas minu jalg ehk teie pea.

Pääfuke (Ghmatanult): Jumala pärast pistke oma toru tasku, ega see siis kellegi lapse mäng pole. Kui teil weel mõni konnafilm jala peal oleks, aga niisugune terwe, ilus, kõwa jalg. Misparast siis te' tema peale nii hammast ihute?

Hampelmann (Istub õnnetult tooli peale): Kuulge minu kurba elulugu: Ühe kontsferti peal sain ma ühe neiuga tuttawaks, ta oli ilus, noor, waimurikas, —

Pääfuke: No ja — lühidalt üks ingel. Wa tuttaw asi. Edasi!

Hampelmann: Ma palusin tema kätt, aga mind lükati tagasi.

Pääfuke: Teie õnnelik mees. Ja mis põhjusel Teile siis niisugust ninanipsu tehti?

S a m p e l m a n n: Ma tean mis põhjusel. Minu kallike oli juba noores põlmes ühe õnnetuse läbi jala ära kaotanud. Ma arvan, et kui mina ka nüüd ühe jalaga oleks, siis võtaks ta mind kahe käega vastu.

P ä ä s u k e (hüüab kõvasti): Noo jaa — Sellest saab aru. Nanni!

N a n n i (astub ette): Mis tohtri herrad käsiwad?

P ä ä s u k e: Sa tead Nanni, trepi all toateses on minu tohtri viistad; too minule seal suur kirves ja saag siia!

S a m p e l m a n n: Oh Kurg! oh Kurg! Minu heategija, minu peastja. Ometi on üks lord see tunnike kätte jõudnud, kus ma jalast lahti saan. (Baneb jala tooli peale).

N a n n i (Lüftab Pääsukese kõrwale ja ütleb Sampelmanile): Ei, noormees, see tunnike pole veel tulnud. Ma olen teie suurt lollust kuulnud! Inimene, on Teil veel aru raasukestgi peas? Waadake minu otsa! Ma ei wõi Teist praegu midagi ütelda, sest ma olen omad filmad selle peale (näitab Pääsukese peale) seal wisanud; aga niipalju ütlen ma Teile: Keegi naesterahwas ei wõi oma auustaja käest nõuda, et ta tema pärast sandiks saaks. Niisugune naesterahwas poleks sugugi mehe wäärt. Ja kui Teie oma jala veel lahingi platsil oleks kaotanud —

P ä ä s u k e (Nannile): Ras nüüd olla! Mis fina oma nina siia wähele topid!

S a m p e l m a n n (Pääsukelele): Laske ometi teda edasi rääkida!

N a n n i: Kui mina ükstord mehele peats minema, siis pean ma terve mehe saama. Sealt ei tohi mitte nii palju (näitab sõrme küine peale) pruududa.

S a m p e l m a n n (Wõtab jala tooli pealt ära, mõtleb): Teie jutt on peaaegu õige.

P ä ä s u k e: Too jalg siia! Üfi oletks nüüd juba möödas olnud.

N a n n i: Ja waadake, mu herra, kui Teist armastatud neiu tõesti tahab, et Teie oma jala peate ära saagida lastma, siis kirjutage minu ettekuulutus omale aegjasti kõrwa taha: kui teie mitte wals juutseid ei tanna, siis kirjute omad warsti peast ära.

S a m p e l m a n n: Jaa! Teil on tuline õigus. Doktor Kurg, ma jään tahjalgselt. Jumalaga! (Säheb ruttu ära).

N a n n i: Juba läks. Kas näed, mina saan asjaga parem walmis, kui sina.

P ä ä s u k e. Kuda nii?

N a n n i. Mina olen ühe poolhullu terweks teinud.

P ä ä s u k e: Wõtaks pagan! (pühib otiaesit). Jumalale tänu, et ära läks!

N a n n i: Oled ja ka argpüks.

P ä ä s u k e: Argpüks, jaa, nüüd argpüks! Kui säärane hull oma laetud toruga minu pea kohal ähwardab, siis weel argpüks. Tulge kõik

taewad appi! Ja aidate mind weel kord sellest
kõnetunnist wälja! Ma ei taha oma eluaeg
enam tohtrit mängida.

Kümnes etteaste.

(Endised. Apteegi õpipoisid.)

A p t e e g i õ p i l a n e (tormab hõõre.): Kus on
tohtri herra?

P ä ä s u k e: Mis on?

A p t e e g i õ p i l a n e: Kui apteker selle rohu
jedeli läbi luges, mis kirjakandja Sattelmann
tõi, käskis ta tohtri herra käest küsida, kas ta
hulluks on läinud.

P ä ä s u k e (Wastu pead lüües.): Noo, see puu-
dus weel! Et kirjakandja minu rohusedeliga
apteegi jookses, seda olen ma koguniste ära
unustanud.

N a n n i: Waat' nüüd lähed alles lugu lahti,
waat' nüüd saab nalja.

A p t e e g i õ p i l a n e: Tohtri herra ma ootan
wastust.

P ä ä s u k e (Wihajelt): Kirjakandja Sattelmann
sõitku erarongiga põrgu ja wõtku apteker ka ligi.
Kui teie minu jedelite järel mitte rohtu ei mõista
teha, siis pange oma kihwti pood kinni. Käi
wälja! (Wistab õpipoisi wäija.)

N a n n i (kes kui halwatu paigal seisab.): Kõrgesti
auustatud tohtri herra, lubage et ma Teile Teile

esimehe kõnetunni heaks kordaminekuks õnne soovim. Ha—ha—ha!

P ä ä s u k e: Sina ka veel. Kasi mu filmist, kurivaim. (Nanni läheb ära.)

Üksteiskümnes etteaste.

P ä ä s u k e. Nanni. hiljem kaupm. Vorni pr. ja Emma.

P ä ä s u k e: Tule Jumal appi! Ole mulle see kord veel armuline. Ma töotan, et ma enam ilmaski tohtrit ei mängi. Kirjakandja oma ära neetud rohusedeliga, siis jälle see poolhullu oma üleliigse jalaga, apteker oma rumalustega, wiimaks veel tohter oma suure noaga ja kurikawal Nanni oma meelitustega. Mis sest kõik wiimaks wälja tuleb?

N a n n i (Astub sisse, kavalalt): Tasa Pääsuke Kaks naesterahmast on ukse taga.

P ä ä s u k e: Si ole enam võimalik; kõne tund on möödas.

N a n n i: Aga mõtle ometi järele, kas sa „decorumi“ enam ei mäleta?

P ä ä s u k e: Koo, minugi pärast! Nüüd on minul kõik ükstapuhas. Ülesripitud saan ma muidugi. Dase nad sisse tulla!

N a n n i (Teeb ukse lahti. Kaupmehe proua ja tütar astuvad sisse. Pääsuke tuleb neile naljata, kentsjata kummaridusega vastu.)

K a u p m e h e p r o u a: Kas minul on auu, herra Doktor Kurge? --

P ä ä s u k e : Jätke nüüd oma auu kus seda ja teist.
Ütelge parem, mis teil wiga on?

E m m a (Kõrwale.): Koguni imelik mees, ema.

K a u p m e h e p r o u a (Lüttele.): Mulle näitab
ta ka natuke weider olema, aga ta on minu isa
peastja. (Kõwasti.) Herra Doktor, kas teie siis su-
gugi ei aima, kes teie ees seisab?

P ä ä s u k e : Paljas aimamine ei tähenda midagi.

K a u p m e h e p r o u a (Kõrwale.): Ta näitab ju
toores, harimata inimene olema. (Emmale.) Et
kõik suured waimud ole niisugused, aga neil on
hea süda. (Kõwasti.) Hea küll Dr. herra, aga
ma pian teid natuke aitama. Mina olen kaup-
mehe Borni abitaas, teie olete minu mehe surma
suust peastnud. —

P ä ä s u k e : Surma suust peastnud. Hm, hm
wõi nii, mis jest enam rääkida.

K a u p m e h e p r o u a (Ägedalt.): Nii põla-
taks, nii halvaks peate Teie oma kallist teadust
aga mina saan Teie mõtetest aru; Teie olete
tubli mees, Teie ei pea omaist heast teost ainult
jellepärast lugu, et meie palawat tänu tagasi
lükata tahate.

P ä ä s u k e (Täsa Nannile): Ütle Nanni, kas saad
Sina jellest lohist aru?

N a n n i (Täsa.): Miks ei, wäga hästi. Raesterah-
wad on eksiteel. Nad armawad, et Sina ennast
meelega harimata, tooreis inimeseks tahad teha.

P ä ä s u t e (Taja.): Küll on hull! Nad arwa-
wad wist wiimaks, et ma Dr. Kurg olengi.

E m m a: Minu isa on Teile minu käe luba-
nud, mina kuuln isa sõna

P ä ä s u t e: Sm. Ma meeldin Teile wist
küll wäga!

K a u p m e h e p r o u a: Minu abikaasa tahtis
Teile ise Emmat ettepeadida, aga wäike äpar-
dus tuli ette.

P ä ä s u t e (Salaja Nannile.): Noo nüüd on hull
Dr. ootab wana kaupmest wist waksalis. Minu
seisuford lähed fordkorralt ikka raskemaks.

E m m a: Et Teile minu isa elu peastnud olete,
siis ei pane ma seda pahaks, et Teile efiotja
natuke kartlik ja häbelik olete. Siin on minu
käsi. (Tahab Pääjutele lüüt anda, mida see walmis on
wastu wõtma.)

N a n n i (Lõmbab Pääjutele tagasi.): Kui fina peaks
julgema —

E m m a (Terawasti): Kes see häbemata plika on?

N a n n i: Mina olen Nanni, Dr. Kure toa-
tüdruk, aga mitte häbemata plika. Häbemata
plika wõib ennem see naesterahwas olla, kes Dr.
Kure majasse sisse tormab ja ennast tema toa-
poisiga (Näitab Pääjutele poole) tihlata tahab.

K a u p m e h e p r o u a j a E m m a (kõljatamad)

E m m a: Tule taewas appi, mis see tähendab!?

K a u p m e h e p r o u a (Wihafelt.): Sa häbe-
mata krants, seda pead sa lahetsema! (Läheb
Emmaga ruttu ära.)

P ä ä s u t e : Nanni! — Seda tegid sina, Nanni!
See on walus hoop!

N a n n i : Jaa, wana naesterahwast oleks ja
minu pärašt kas wõi musutada wõinud, aga
noort — ei, jeda ma ei luba!

P ä ä s u t e : Nüüd on lõög täis. Ufi on mo-
kas. Tehke minuga, mis teie nüüd tahate!

N a n n i (Bilkawalt.): Tohtri herra, kas kõne-
tund möödas on?

P ä ä s u t e (Wihajelt.): Katsu, et ja minema
jaad! fina, fina tüdruku näru.

Kaksteistkümnes etteaste.

P ä ä s u t e ja Nanni.

P ä ä s u t e (Ärtab uimastusest üles ja katsub oma pead.):
Ma elan weel?! Minu'pea on weel olade peal!
Kas hullemaid tükka weel wõib ette tulla? Pää-
semist mul enam ei ole! Tohter kisub juuksed
wiimseni wälja. Kõrwadest olen ma muidugi
prij! Ei jeda ma ei jõua wälja kannatada! Ära
põgeneda? Ei, ei ilmaški! Parema priitahlikult
surra!... (Kurwalt.) Surra, kui üks kangelane,
kui tundmata tarkade tark. (Waatab toas ümber,
filmab wiimaks pudelit.) Oh, oh! Mis ma näen?!
Saatuse näpunäide! (Hüppab ühe sammuga laua ääre
ja tahmas pudeli pihtu.) Siin seisab kihwt, kihwt,
kihwt! Ja see furnu pealuu ja see rist räägi-
wad selge sõnaga, et see mu elu ruttu lõpetab.
Käi siis tohtu mu libeduse wiimane tarkas!

(Kallab klaasi täis.) Jumalaga kuri maailm, Jumalaga petis Nanni! Jumalaga weel lord. (Wistab klaasi lauale ja langeb nõrgalt sohvale.) Ha! (Natuke aega wait, nägu läheb rõõmsaks, nilpiab keelt.) Maitseb kaunis hea. Ei ma seda oleks uskunud, et kihwt nii magus on! Wõtan õige teise korra weel. (Walab klaasi ja joob tühjaks.) Imelik! Ma suren ühte ilusat surma! (Dotab.) Poh!? Ei midagi! Kuu ma ootan? (Walab kolmanda klaasi ja joob tühjaks.) Oh, surm, kui magus sa oled! (Vallutab.) Salalala... Waat' julle ma laulan. Suiged laulawad surma tunnil, miks siis pääsuke ei wõi laulda. Soo... Nüüd olen ma siis furnud... Nüüd olen ma õnnis. (Wajub sohvale.)

N a n n i (tuleb: Pääsuke, Pääsuke! Tohter wõib iga filmapilt tulla! (Kavutab.) Pääsuke! Kas ja ei kuule! Kas nüüd on magamise aeg.

P ä ä s u k e (Vallitades.): Ära waewa ennast, Nanni, kõik on lõpetud . . . Meie näeme teineteist wiimast korda.

N a n n i: Ära rumalat juttu aja! Lõmba ruttu tohtri wammus seljast ära! Tohter tuleb warsti koju.

P ä ä s u k e: Siig hilja, Nanni! Siig hilja! Hirm! Meeleäraheitmine. Mina — olen — kihwti —

N a n n i (Chmatab. Rõwasti.): Kihwti, Pääsuke, tule Jumal appi! Ära rumalat nalja tee! (Sundiwa naeratuslega.) Ha, ha, ha! Pääsuke, mina oleks päris narr, kui ma Sind usuks. Sina!

— ja kihwti wõtnud! Sina oled jälle ilusa
 male kocku sepitsenud! (Meeltäraheitlikult.) Pää-
 fute, Pääfute! Wasta mulle! (Käsa ringutades.)
 Oh Jumal! Oh Jumal! Mis pean ma tegema?!
 P ä ä f u t e (Kallitades.): Minuga surema. Seal
 on pudel. Sa saad nägema, kui magus surm on!
 N a n n i (Pudel ühes, — klaas teijes käes, natuke mõ-
 teldes, siis kindlasti.). Olgu siis, Pääfute, armas
 kallid Pääfute! Oota, ainult üks filmapiik.
 P ä ä f u t e: Jumalaga, Nanni! Ela heasti!
 N a n n i: Appi, appi! ta sureb. Tohtri herra
 tulge appi! Kihwt, kihwt, kihwt!

Kolmesteiskümnes etteaste.

Endised. Kurg. Proua Dorn ja Emma.

Dr. K u r g: Kes, Nanni? Kus?
 N a n n i (Pääfuteje peale näidates.): Siin, mõrtsu-
 kas! Siin seisab teaduse ja armastuse ohwer!
 Dr. K u r g (Imestades.): Pääfute, õnnetu ini-
 mene, mis oled sa teinud!
 K a u p m e h e p r o u a j a E m m a (tohtrile.):
 Peastke teda! peastke teda!
 Dr. K u r g: Tule Jumal appi! Kust kohast
 ta kihwti on kätte saanud!
 N a n n i: Sealt (Silmi pühkides ja pudeli peale näi-
 dates.)
 Dr. K u r g (Haljakalt.): Mis, mis? Minu
 peenikest wiina. Dot', oota, jelle kihwti tahan

ma jult warsti wälja taguda. (Sõõb Pääsukest torra ratsapiitsaga.)

P ä ä s u k e (Kisendab.): Mi!

N a n n i: Jumalale tänu! Ta on peastetud.

D r. K u r g: Aga weel mitte karistud. (Sõõb teist torda.)

P ä ä s u k e: Doktori herra! ka hauas ei jäta Teie mind rahule! Vaste ometi furnud hingata.

K a u p m e h e p r o u a: Kas on lootust elu peale?

D r. K u r g: Muidugi teada! Ta nurjatu on minu peenitese wiina ära joonud.

P ä ä s u k e (Kargab ülesse.): Mis? Peenitese wiina ära joonud! Sellepärast oli kihwt päris magus. See on Teile paras, tohtri herra, poleks Teie mitte seda paberi lipakat ära wõltsinud, Teie wiin oleks puutumata alles olnud.

N a n n i: Kas siis ikka tõesti peenitene wiin? Oh, oleks ometi ka mina ennast ära kihwtitanud.

D r. K u r g (Emmale.): Auustatud preili, Teie olete see taewa ingel, kes minu selle poisimehe põlwe elust peastab. (Pääsukejele ja Nannile.) Oma pehmuse karistuseks pean ma nüüd teie pärast teiste naeru all olema. Kasige wälja minu majast!

P ä ä s u k e: Tohtri herra, ütlege õige kuidas on, kui meie torra armu palukfime, minupä-

raft kas põlvili maas. (Sajeb põlvili.) Aga Nanni, palu fina ka!

N a n n i (Sajeb põlvili.): Hea meelega, kui see aitaks.

E m m a (Kurele.): Andke neile peale andeks. Minu uude kohta tulek oleks muudu väga kurb olema.

D r. K u r g: Tõuste üles! Kas see peaks tõesti võimalik olema, et Teie edaspidi enam hulle tükka ei tee?

P ä ä s u t e: Meie lihtsus, mis meie teie kodust äraolemise ajal pidasime, peab meie viimane rumalus olema ja Teil on vist niisamasugune rumalus läbi teha?

E m m a (Uhwardates.): Pääsute?!

N a n n i (Emmale.): Muustatud preili! Meie anname Teile selle kõige auusama ja kuulsama tohtri ilmapeal meheks. Kui kaugele tema kannatus lähneb, olete Teie praegusest looist näinud. Nüüd tahame aga meie ka usinasti tööle minna ja Teie rahul olemist ja andeks andmist ära teenida, et seda jälle heaks teha. —

E m m a: Mis asja fiis?

D r. K u r g: Dr. Kure kõnetundi.

(Gesriie.)

H. Leoke'se

kirjastusel ilmunud uued rahwa näitemängud, täisialistele, mis ühes Ülema trükiwalitjuse lubaga ainult **H. Leoke'se** raamatukauplusest, Wiljandist, saada on:

Minult kolm sõna. Lõbumäng ühes waatuses.

Hind 25 kop. Osalised: 3 meester. 2 naester.

Mängimise luba hind ühes 5 raamatuga 3 rbl.

Doktor Kure kõnetund. Nali ühes waatuses. Dr.

A. Reichi järele. Hind 30 kop. Osalised: 5

meester. 3 naester. Mängimise luba hind ühes

8 raamatuga on 3 rbl.

Hirmus — auus — süüdlane. Lõbumäng 1 waatuses.

Hind 25 kop. Osalised: 4 meester. 2 naester.

Mängimise luba hind ühes 6 raamatuga 3 rbl.

Igawene wõitlus. Kirjut. Johannes Sinnantõski.

4 waatuses. Hind 65 kop.

Järl järgult ehk hirmus unenägu. Hugo Mül-

leri 5 waat. rahwamäng lauludega ja tantfuga.

Hind 45 kop. Osalised: 11 meester., 6 naes-

ter. Mängimise luba hind ühes 17 raamatuga

10 rbl.

Kiusupull ehk ootamata õnn! Lõbumäng 4 waa-

tuses. Rudolf Kneifel. Hind 50 k. Osalised: 7

meester. 5 naester. Mängimise luba hind ühes

12 raamatuga 10 rbl.

Aleptomanie ehk warguse tõbi. Lõbumäng 1 waa-

tuses. Hind 35 kop. Osalised: 3 meester. 3

naester. Mängimise luba hind ühes 6 raama-

matuga 3 rbl.

Koguni kogemata kombel. Naljamäng 1 waatufes. Hind 25 f. Osalised: 3 meester. 2 naester. Mängimise luba hind ühes 5 raamatuga 3 rbl.

Kännud ja käbid eht alkoholi võimuz. Naljam. 1 waatufes. Hind 30 f. Osalised: 6 meester. 2 naester. Mängimise luba hind ühes 8 raamatuga 3 rbl.

Kawal Ants ja wanapagan. Hind f. Muinasjutuline naljamäng. Osalised: 8 meester. 3 naesterahwast. Mängimise luba hind ühes 12 raamatuga 10 rbl.

Laenatud naene. Naljamäng 1 waatufes. Hind 30 f. Osalised: 3 meester. 2 naester. Mängimise luba hind ühes 5 raamatuga 3 rbl.

Laen ja wargus. Algupäral. karstuse fihiline mäng 3 waatufes. Kirjutanud P. Madisson. Hind 35 f. Osalised: 8 meester. 2 naester. Mängimise luba hind ühes 10 raamatuga 4 rbl.

Lamba liha. Naljamäng 1 waatufes. Hind 30 f. Mängimise luba hind ühes 5 raamatuga 3 rbl. Osal.: 2 meester. 2 naesterahwast.

Läbiotšimine. Ed. Wilde naljajutu järele, 2 waatufes Hind 30 f. Osalised: 8 meester. 2 naester.

Lynli. Elwiira Willmanni 5 waatusline waatemäng. Hind 50 f. Mängimise luba hind ühes 20 raamatuga 10 rbl. Osal.: 7 m. 13 n.

- Marutõbine.** Kirj. Bruno Berg. Algupäraline mæng 4 waatuses. Hind 65 f. Mängimise luba hind ühes 12 raamatuga 10 rbl. Osal.: 4 meester. 8 naester.
- Metsajärwe jalakütid.** Bruno Berg. Algupäraline mæng Gesti metsanurga rahwa elust 4 waatuses Hind 75 f. Mängimise luba hind ühes 12 raamatuga 10 rbl. Osal.: 9 m. 4 n.
- Murdunud.** Kaarle Halme 4 waatusline näitemäng. Hind 50 f. Mängimise luba hind ühes 6 raamatuga 6 rbl. Osal.: 2 m. 4 n.
- Mõijawalitseja jaladus.** R. Kneifeli lõbumäng 4 waatuses. Hind 40 f. Mängimise luba hind ühes 9 raamatuga 5 rbl. Osal.: 5 m. 4 n.
- Põhjas.** Maksim Gorki. Neljas waatuses. Hind 50 kop. Mängimise luba hind ühes 17 raamat. 10 rbl. Osal.: 12 m. 5 n.
- Püwe talus.** Algupäraline mæng 5 järgus. A. Kizberg. Hind kop. Mängimise luba hind ühes 17 raamat. 10 rbl. Osal.: 12 m. 5 n.
- Rannapiiga.** Bruno Berg. Kurbmäng neljas waatuses. Hind 65 kop. Mängimise luba hind ühes 11 raamat. 10 rbl. Osal.: 7 m. 4 n.
- Tema — oma — armuke.** Lõbumäng ühes waatuses. Hind 30 kop. Mängimise luba hind ühes 7 raamat. 3. rbl. Osal.: 5 m. 2 n.
- Uju ja looda.** Ühes waatuses. Hind 20 kop. Mängimise luba hind ühes 4 raamat. 2 rbl. Osal.: 3 m. 1 n.

Itus arm. Näitlik pilt maalt 3. waatuses. Hind 50 kop. Mängimise luba hind ühes 9 raamat. 6 rbl. Djal.: 6 m. 3 n.

Sue Anne õnn. Kali 1 waatuses. Hind 25 t. Mängimise luba hind ühes 3 raamatuga 3 rbl. Djal.: 6 m. 2 n.

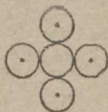
Õmbleja ja lauljauna. Rahwamäng 4 waatuses. Hind 40 kop. Mängimise luba hind ühes 12 raamat. 8 rbl. Djal.: 6 m. 4 n.

Sõmaja. (Põhjas.) Maksim Gorki järele, 4 waatuses. Hind 50 kop.

Ühe hiire pärašt. Kaljamäng ühes waatuses. Hind 25 kop. Mängimise luba hind ühes 3 raamat. 2 rbl. Djal.: 1 m. 1 n.

L ä h e n d u s : Kõikide eelpool nimetatud mängude etendamise luba on ainult Wiljandist H. Leole'se raamatukauplusest saada. Etendamise luba hinnaga antakse mängimiseks tarwilik arw raamatuid hinnata kaasa. Ilma raamatuteta on mängu luba hind märksa odavam.

Posti kaudu tellimised toimetatakse ruttu ja korralikult.

Tummnäitemängud :

Lõbu õhtud.

Ime arst.

Kinnipitsfeeritud armuke.

Küla habemeaja ehk nõia pill.

Silmafirja teener.

Õpipoisi kättetafumine.

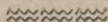
Üselöödud armastaja.

Iga raamatu hind on 30 kop. Selle hinnaga on mängimise luba hind ühes arvatud.

Täieline näitemängude nimekiri, lastele ja täisialistele, ühes lühikese tüüki füsu seletusega, osaliste arvu ning füsfeseade kirjeldusega, kui ka uuemate parema füfuga raamatute nimekiri saadetakse feltfidele, pidu toimepanejatele ja kooliõpetajatele hinnata kättte.

===== Tellimiste adrefs : =====

Феллннъ, Н. Леоке'се raamatukauplus.

25
Näitlejate ja näitemängude toimepanejate tähelepä-
nemist juhin järgmiste soovitatavate raamatute peale.

Kuidas võib näitlejaks saada.

Sisu: Näitelawa nõidum mõju. Ludwig
Barnay. Näitleja seltskondline eluseis.
Ülesanded. Selharjutused. Iseharjutus.
Teatri tool. Üksik-õpetus. Ülikool näite-
kunsti tarwis. Kes piab näitelawale mi-
nema. Asjaarmastajate teater. Misju-
gune inimene piab näitleja olema. And
(talent). Hääle mõju. Näitleja wälimus.
Meelespidamine. Armastus oma ameti
wastu. Teatri arwustus (kriitika). Näit-
leja elutee. Kunstnikud ja asjaarmasta-
jad. Järelsõna.

Bind 10 kop.

Juhatus näitlejatele ja näitemängude toimepanejatele.

Kirjutanud Kaarle Salme.

Sisu: I. Tegelased. II. Harjutused. III. Näi-
telawa seadmine.

Raamat on ilusal modern paberil trü-
kitud.

Bind 25 kop.

Postmarkide wastu saadetakse nimeta-
tud raamatud tellijatele ilma postikuluta
lätte.

Adr.: Феллинъ, С. Леоле, raamatukauplus.